

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет
Рада молодих учених РДГУ

МАТЕРІАЛИ
***XVIII Всеукраїнської науково-
практичної конференції здобувачів вищої
освіти та молодих учених***
**«НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ»**

14 травня 2025 року

м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ: Матеріали XVIII Міжнародної науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти і молодих науковців. Рівне: РВВ РДГУ. 2025. 490 с.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ:

ПАВЕЛКІВ Роман Володимирович – доктор психол. наук, проф. – голова оргкомітету;

ПЕТРЕНКО Оксана Борисівна – доктор пед. наук, проф. – заступник голови оргкомітету;

САЧУК Роман Миколайович – доктор вет. наук, проф. – заступник голови оргкомітету;

ВОЙТОВИЧ Ігор Станіславович – доктор пед. наук, проф.;

ПАВЕЛКІВ Віталій Романович – доктор психол. наук, проф.;

ПАНЧУК Ірина Іванівна – доктор філос. наук, проф.;

ГУДОВСЕК Оксана Анатоліївна – кандидат пед. наук, доц.;

МАКСИМЦЕВ Юрій Романович – кандидат фіз.-мат. наук, доц.;

ГРИЦАЙ Наталія Богданівна – доктор пед. наук, проф.;

МАЗУР Дмитро Володимирович – доктор філос., доц.;

ПОЛІЩУК Ірина Віталіївна – доктор філос.;

ШИРОКИХ Анастасія Олегівна – доктор філос., доц.;

ПОНОМАРЕНКО Вадим Юрійович – заступник декана ППФ;

КРАСИЛЬНИКОВ Андрій Сергійович – голова студентської ради РДГУ, здобувач освітнього ступеня бакалавр ППФ;

ШУЛЬГАЧ Марія Ігорівна – здобувач ступеня PhD;

ТАРАСЮК Дарина – здобувач освітнього ступеня магістр ФІП та МВ;

ШИЛАН Ангеліна – здобувач освітнього ступеня бакалавр ПФ.

Важлива інформація: відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та дотримання норм академічної доброчесності несуть автори публікацій. Оргкомітет конференції залишає за собою право незначного редагування та скорочення поданих для публікації чи опублікування матеріалів.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 6 від 29 травня 2025 р.).

псевдodemократіях демократичні інститути імітуються, однак використовуються виключно як інструменти збереження влади. Ще однією формою гібридного режиму є змагальний авторитаризм, який передбачає наявність реальної, хоча й нерівноправної політичної конкуренції, яка відбувається в умовах домінування правлячої еліти. Такий тип режиму зберігає зовнішні риси демократії, але зловживає правилами гри, постійно змінюючи їх на свою користь [2].

У гібридних режимах політична влада має подвійний характер: з одного боку, вона прагне виглядати легітимною, з іншого – активно обмежує політичну участь, аби зберегти контроль. Ці системи є надзвичайно гнучкими, здатними адаптуватись до внутрішнього та зовнішнього тиску, одночасно імітуючи відкритість і зміцнюючи авторитарні механізми. Саме тому аналіз гібридних режимів має ключове значення для розуміння сучасної політичної динаміки, зокрема у країнах перехідного типу, де демократизація супроводжується політичною нестабільністю, слабкістю інституцій і впливом зовнішніх акторів.

Таким чином, гібридні політичні режими не є ні повноцінною демократією, ні класичним авторитаризмом, а займають проміжну позицію, що дозволяє правлячим елітам балансувати між внутрішньою легітимністю та контролем. Їх вивчення дозволяє краще зрозуміти процеси демократичного згорання, політичного маніпулювання та трансформації влади в сучасному світі.

Список використаних джерел:

1. Романцов Ю. Поняття та види гібридних політичних режимів. Приватно-правові та публічно-правові відносини: проблеми теорії та практики: збірник матеріалів III Міжнародної конференції (м. Кропивницький, 06 жовтня 2023 року). Кропивницький: ДонДУВС, 2023. С.99–101. URL: https://dnuvs.ukr.education/wp-content/uploads/2024/05/zbirnyk_materialiv_konferenczii_06_10_2023-2-1-1.pdf#page=100
2. Larry Diamond. Developing Democracy: Toward Consolidation. JHU Press, 1999 p. 362 p. URL: <https://books.google.com.ua/books?id=sInqr5ILPE8C>

ГЕНОЦИДИ ХХ СТ. ТА ЇХ НИЦІВНИЙ ВПЛИВ НА РОЗВИТОК ЛЮДСТВА

Нарінян І. А., здобувач вищої освіти

Михальчук Р. Ю., кандидат історичних наук, професор кафедри всесвітньої історії,
Рівненський державний гуманітарний університет, м. Рівне, Україна

Геноцид – це цілеспрямовані дії з метою повного, або часткового знищення національних, етнічних, расових груп населення чи народів (в першопочатковій версії Рафала Лемкіна також політичних та культурних груп). Істотним чинником геноциду є визначальна роль держави в цьому процесі.

Часто, опинившись при владі, радикальні політики чи політичні еліти можуть встановити в державі диктатуру й підпорядкувати всі джерела державної влади реалізації своїх цілей. Серед них може бути і геноцид окремих груп населення. З такої позиції, геноцидальна політика є свідомим рішенням політичного проводу, а геноциди починаються з політичних рішень на найвищих щаблях влади. Визначальна роль

політичних рішень центральних політичних чинників може бути окреслена й інакше. Деякі дослідники говорять про геноцид «з боку держави чи іншої влади», або «з боку державного бюрократичного апарату» [2, с. 68]. Як зауважила Гелен Фейн: «Майже всі визнають, що геноцид – це здебільшого державний злочин» [2, с. 68].

Інші автори воліють говорити про «панівну еліту», «політичну еліту» чи «політичний провід (урядовий і позаурядовий)». Якщо одні автори прагнуть наголосити важливість державної організації (бюрократії та монополії на насильство) в підготовці й здійсненні геноциду, то інші – звертають увагу на те, що державами керують люди. Отже, не так держава, як певні політичні лідери та їхні підлеглі є корінням зла [2, с. 68].

Однією з труднощів в трактуванні терміна «геноцид» є його вузьке юридичне визначення. Крім того, для застосування цього поняття необхідно довести навмисність дій, оскільки геноцид – це спланований акт. Також відсутня чітка правова ієрархія, яка б визначала місце геноциду у співвідношенні зі злочинами проти людяності. Юристи зазначають, що відмінність між злочинами проти людяності та геноцидом полягає в наступному, що злочини проти людяності – це масові вбивства, що здійснюються систематично. А геноцид спрямований на знищення певної групи як такої, а не окремих осіб. Злочини проти людяності спрямовані на індивідів, а геноцид – проти групи. Різні підходи до трактування геноциду спричинили появу додаткових термінів, таких як лінгвоцид, етноцид, урбоцид, культурний геноцид. Також існують відмінності в розумінні геноциду серед різних країн, особливо між тими, які є спадкоємцями держав, що вчиняли геноцид, і тими, чие населення зазнало цього злочину.

Яскравим прикладом геноциду є Голокост, яким окреслюють вбивство євреїв нацистами та їхніми посібниками. Голокост є результатом нацистської політики А. Гітлера, який, розвиваючи попередні расистські теорії та ідеї політичного, економічного і побутового антисемітизму, вже на поч. XX ст. виступив із партійною програмою, у якій відповідальність за поразку Німеччини у Першій світовій війні поклав на євреїв, звинувативши їх також у післявоєнному політичному і економічному розладі Німеччини. Антисемітизм А. Гітлера та націонал-соціалізму поєднувався із страхом перед більшовизмом, появу якого вони також приписували ролі євреївства. Прийшовши до влади, нацисти зробили антисемітизм офіційною політикою: євреїв звільняли з державних посад, армії, судів і закладів вищої освіти. 15 вересня 1935 р. на щорічному зібранні нацистів у м. Нюрнберг ухвалені антиєврейські закони: «Про громадян райху» і «Про захист німецької крові та честі», згідно з якими лише арійці могли користуватися політичними і громадянськими правами. Євреї підпадали під цілу низку обмежень, які мали на меті примусити їх емігрувати з Німеччини. Протягом 1933–1938 рр. Райх покинуло 30 % євреїв (бл. 150 тис. осіб).

Події «Кришталевої ночі» (погрому) у ніч з 9 на 10 листопада 1938 р. прискорили еміграцію євреїв. Загалом напередодні Другої світової війни Німеччину покинуло 300 тис. євреїв. Ті ж, хто залишився (бл. 150 тис.), невдовзі розділили трагедію мільйонів євреїв з європейських країн, окупованих нацистами [1, с. 1]. Після Голокосту, здійсненого нацистською Німеччиною та її союзниками до і під час Другої світової війни, Рафаель Лемкін активно просував ідею міжнародного визнання законів, що визначають та забороняють геноцид. У 1946 р. на першій сесії Генеральної Асамблеї ООН було ухвалено резолюцію, яка підтверджувала, що геноцид є злочином за міжнародним правом, проте вона не містила його чіткого юридичного визначення.

Лише у 1948 році Генеральна Асамблея ООН прийняла Конвенцію про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (CPPCG), яка вперше дала офіційне визначення цього злочину.

Ця Конвенція набула чинності у 1951 р. і є основним конвенційним джерелом у сфері боротьби з геноцидом. Згідно зі ст. 2 Конвенції про запобігання злочину геноциду і покарання за нього «геноцид» означає будь-яке з наступних діянь, що вчиняються з наміром знищити, повністю або частково, яку-небудь національну, етнічну, расову або релігійну групу як таку:

- а) вбивство членів такої групи;
- б) заподіяння серйозних тілесних ушкоджень або розумового розладу членам такої групи;
- в) навмисне створення для будь-якої групи таких життєвих умов, які розраховані на повне або часткове фізичне знищення її;
- г) заходи, розраховані на запобігання дітородіння в середовищі такої групи;
- е) насильницька передача дітей з однієї людської групи в іншу [3, с. 74].

Конвенція набрала чинності 12 січня 1951 р. після того, як її ратифікували щонайменше 20 країн. Проте на той момент лише двоє з п'яти постійних членів Ради Безпеки ООН приєдналися до договору – Франція та Китай. Радянський Союз ратифікував Конвенцію у 1954 році, Велика Британія – у 1970-му, Китайська Народна Республіка – у 1983-му, а Сполучені Штати – лише в 1988 році. Через таку затримку з боку найвпливовіших держав світу Конвенція залишалася малоефективною понад сорок років. Лише в 1990-х рр. міжнародне право щодо геноциду почало діяти на повну силу. Коренями геноциду є уявлення про від природи дану чи історично сформовану суспільну нерівність етнічних, расових, релігійних, культурних, мовних, територіальних, соціально-класових та інших груп і спільнот, а також бажання збільшити життєво важливий природний чи суспільний ресурс однієї спільноти (групи) за рахунок іншої. Одні народи вважаються богообраними, історичними, месіанськими, призначеними для панування над іншими, інші небогообраними, неісторичними, немесіанськими, призначеними для підлеглості іншим. На основі таких уявлень будуються різні ідеї, гіпотези, концепції, теорії, вчення, що обґрунтовують правомірність, доцільність чи необхідність знищення в той чи інший спосіб певної суспільної групи, виправдовують і схвалюють геноцид [4, с. 531].

Загалом, геноциди відбувалися в різних частинах світу в різні історичні періоди. Протягом останнього століття найбільша кількість жертв припала на території, де діяли тоталітарні режими, зокрема в нацистській Німеччині, комуністичних СРСР, Китаї, Кампучії, під час правління Саддама Хусейна в Іраку, а також в Османській імперії під час Першої світової війни. У 1980–1990-х рр. геноцид здійснювався в ході так званих «етнічних воєн» та «етнічних чисток» у різних регіонах Африки, Азії та Європи. Найближчими до України територіями, де нещодавно відбувалися акти геноциду, є Боснія і Герцеговина, що входила до складу колишньої Югославії, та Кавказ у межах колишнього СРСР. Важливою складовою зовнішньої політики України є протидія геноциду та його попередження.

Список використаних джерел:

1. Голубицький П. Голокост. *Енциклопедія Сучасної України*, 2006 URL.:

<https://esu.com.ua/article-26525>

2. Зваан Т. Геноцид. Вступ до проблеми. *Україна Модерна*. Ч. 13. 2008. С. 61–81. URL: https://www.historians.in.ua/docs/umoderna/um13/UM-13_pp61-81.pdf
3. Хаустова М., Федоровська М. Сутність поняття злочину геноциду в міжнародному праві. *Порівняльно-аналітичне право*. № 1, 2019. С. 73–76.
4. Чирков О. Корені геноциду. *Український геополітичний словник*. Київ: «МП Леся», 2010. 531 с.

ПРОТИРІЧЧЯ У ПИТАННЯХ БЕЗПЕКИ ТА ОБОРОНИ МІЖ ЄВРОПЕЙСЬКИМ СОЮЗОМ, ПІВНІЧНОАТЛАНТИЧНИМ АЛЬЯНСОМ ТА ОРГАНІЗАЦІЄЮ З БЕЗПЕКИ СПІВРОБІТНИЦТВА В ЄВРОПІ

Науменко О. О., здобувач вищої освіти

Карпукіна Т. О., кандидат історичних наук, доцент кафедри історії України
Рівненський державний гуманітарний університет, м. Рівне, Україна

З розвитком структур ССЄПБО і початком інтеграції ЗЄС до Європейського союзу виникло питання про перегляд домовленостей ЗЄС-НАТО та формалізації відносин між альянсом і ЄС. Треба було вирішити, яким чином переформатувати результати взаємодії організацій Брюссельського і Північноатлантичного договорів (механізми консультацій, процедурні домовленості і т.д.), накопичені після укладення «берлінських угод» 1994-1996 рр. Співпраця між ЄС і НАТО розвивалася нерівномірно. З моменту появи ЄПБО і до середини 2000 рр. воно зводилося до неформальних контактів між Генеральним секретарем альянсу і Високим представником ЄС, а також між групами експертів.

Пауза в півтора року була пов'язана, перш за все, з тим, що «європеїсти» на чолі з Францією вважали передчасним вступати в переговори з США і НАТО до установи структур ЄПБО в якості постійних, побоюючись, що Вашингтон буде впливати на процес їх формування. Було ясно, що відносини НАТО-ЄС будуть будуватися на принципово інших засадах, ніж відносини між НАТО і ЗЄС: на відміну від ЗЄС - «нерівного партнера» для альянсу - Євросоюз як потужне політико-економічну освіту розраховував на «рівноправний діалог».

У Санта-Марія-да-Фейра Євросоюз запропонував альянсу для організації формального діалогу створити чотири робочих ad hoc групи:

- 1) з розробки угоди в сфері безпеки між ЄС і НАТО;
- 2) з питань формування оперативного потенціалу з урахуванням реформ всередині альянсу;
- 3) за визначенням способів доступу ЄС до сил і засобів НАТО;
- 4) зі створення на договірній основі постійних механізмів консультацій ЄС-НАТО.

Крім того, дві організації планували в перспективі підписати угоду про обмін інформацією. Подібний документ дозволив би збільшити прозорість відносин і зміцнити довіру між інститутами ЄС і НАТО, а інститути, що займалися питаннями військової безпеки підрозділу Євросоюзу могли б користуватися матеріалами НАТО, тоді як США були б краще інформовані про те, що відбувається в органах, що

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ І. МОЛОДИЙ ПЕДАГОГ

Адах В. Г. «Я-КОНЦЕПЦІЯ» У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ ЯК ПРОФЕСІОНАЛА В ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ	3
Бердар Я. П., Ціпан Т. С. ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК КУЛЬТУРИ БЕЗПЕЧНОЇ ПОВЕДІНКИ В ЗАКЛАДІ ОСВІТИ	5
Белова С. В., Маліновська Н. В. КОМУНІКАТИВНІ ОСОБЛИВОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРА	8
Білоус В. В., Пустовіт Г. П. ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ УНІВЕРСИТЕТУ	11
Білоус С. О., Баліка Л. М. ВИХОВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО СЕБЕ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	13
Богатирська Д. Ф., Тітова Л. О. NEARPOD ЯК ЗАСІБ ІНТЕРАКТИВНОГО НАВЧАННЯ	15
Богущька Ю. А., Федорова Н. В. ВИКОРИСТАННЯ ІГРОВИХ МЕТОДІВ І ПРИЙОМІВ У РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНИХ НАВИЧОК У ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРА	17
Бондарев О. Д., Павелків О. М. ФАХОВА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МАТЕМАТИКИ В ПЕДАГОГІЧНИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ	19
Бугайченко М. Р., Гурський В. А. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ АСПЕКТИ ЗВУКОВИМОВНИХ ПОРУШЕНЬ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	21
Ваколюк А. М. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПОНЯТТЯ ГРИ ЯК МЕТОДУ ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	24
Василець К. В., Богачик М. С. THE IMPORTANCE OF STUDENT-CENTERED APPROACHES IN ENGLISH LANGUAGE TEACHING	26
Войтович І. О., Шадюк О. І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ОЗНАЙОМЛЕННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ПРАВИЛАМИ БЕЗПЕЧНОЇ ПОВЕДІНКИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	28
Войтович М. П., Ціпан Т. С. ФОРМУВАННЯ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ: АКТУАЛІЗАЦІЯ ПРОБЛЕМИ	31
Волошин В. Ю., Совик Т. О. МЕТОДИ РОБОТИ ЛОГОПЕДА ІРЦ З РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ З ЗАТРИМКОЮ ПСИХОМОВЛЕННЄВОГО РОЗВИТКУ	34
Воронова А. І., Маліновська Н. В. СЕНСОМОТОРНИЙ ПІДХІД У КОРЕКЦІЇ РОТАЦИЗМУ В ДОШКІЛЬНИКІВ	37
Годунко Т. П., Совик Т. О. ДО ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В ІНКЛЮЗИВНИХ ГРУПАХ ЗДО ЗАСОБАМИ ЛОГОПЕДИЧНОГО ЛОТО	39
Гордовський Ю. В., Войтович О. П. ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ З ГЕОГРАФІЇ	41
Грицаюк Т. А., Баліка Л. М. ФОЛЬКЛОР ЯК ЗАСІБ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	43
Гусак Т. О., Сілкова Е. О. ВПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	46
Давидюк Н. В., Улюкаєва І. Г. РОЛЬ ЗАСОБІВ СУЧАСНОГО МИСТЕЦТВА У ВИХОВАННІ ЕСТЕТИЧНИХ ПОЧУТТІВ ДОШКІЛЬНИКІВ	48
Даньшин М. М., Петренко О. Б. ГЕНДЕРНИЙ АНАЛІЗ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ УПРАВЛІНЦІВ-ЛІДЕРІВ	50

Дибач А. М., Янцур Л. А. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ САМОСТІЙНОСТІ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ У ПРОЦЕСІ КОНСТРУЮВАННЯ ТА ВИГОТОВЛЕННЯ ОРИГАМІ	51
Драганчук В. М., Улюкаєва І. Г. ВИХОВАННЯ ПРАЦЬОВИТОСТІ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	55
Євтушок В. В., Косарева О. І. ФОРМУВАННЯ УМІНЬ БУДУВАТИ РЕЧЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ЗНМ	57
Євтушок Л. В., Косарева О. І. НАОЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ПМР	60
Зень Г. С., Козлюк О. А. ГОТОВНІСТЬ ДО НАВЧАННЯ В ШКОЛІ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ЗНМ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ	63
Золота Л. С., Тітова Л. О. CANVA: ПЕРЕВАГИ ВИКОРИСТАННЯ В ОСВІТНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	65
Калько Н. А., Косарева Г. М. АНАЛІЗ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ З ПРОБЛЕМ КОРЕКЦІЇ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ	67
Камінська Д. І., Дичківська І. М. РУХЛИВА ГРА ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	71
Капральцев Д. О., Баліка Л. М. РОЛЬ ХУДОЖНЬО-ЕСТЕТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ В ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ БАКАЛАВРІВ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА, ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА, РЕСТАВРАЦІЇ	74
Kasatkina-Kubyshkina O., Fridrikh A., Antonenko N., Poliatycho A. ESP IN INTERCULTURAL COMMUNICATION: CHALLENGES AND OPPORTUNITIES FOR GLOBAL ENGAGEMENT	76
Kasatkina-Kubyshkina O., Fridrikh A., Antonenko N., Yuriichuk H., FROM CONFLICT TO COLLABORATION: ENHANCING PEACEBUILDING THROUGH INTERCULTURAL INTERACTIONS IN FORMAL AND INFORMAL SETTINGS	80
Кедрук Ю. Р., Стельмашук Ж. Г. ДО ПРОБЛЕМИ ТРИВОЖНОСТІ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	84
Кирилюк О. О., Пустовіт Г. П. ТВОРЧЕ САМОВИРАЖЕННЯ ОСОБИСТОСТІ: ФЕНОМЕНОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ	86
Кисіль В. О., Янцур Л. А. РОЛЬ СУЧАСНИХ МУЛЬТФІЛЬМІВ У ФОРМУВАННІ МОРАЛЬНИХ ПОЧУТТІВ ДОШКІЛЬНИКІВ	88
Кібаленко В. В., Медведєва М. О. РОЗВИТОК ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ ЯК СТРАТЕГІЯ СТІЙКОСТІ ОСВІТИ В УМОВАХ ВІЙНИ	90
Климух В. В., Шадоук О. І. СУЧАСНА АВТОРСЬКА КАЗКА ЯК ЗАСІБ ВИХОВАННЯ МОРАЛЬНО-ВОЛЬОВОЇ ПОВЕДІНКИ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	92
Ковалевський А. В., Дубич К. П. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО СТВОРЕННЯ ДИСТАНЦІЙНИХ КУРСІВ У ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ	96
Коваль Б. В., Павелків О. М. МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ ЛІНІЙНИХ РІВНЯНЬ ТА ЇХ СИСТЕМ ЗА МОДЕЛЬНОЮ НАВЧАЛЬНОЮ ПРОГРАМОЮ НУШ	98
Король С. П., Петренко О. Б. ФОРМУВАННЯ КОРПОРАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ МАГІСТРІВ З БАНКІВСЬКОЇ СПРАВИ	100
Корнейчук Г. М., Шостак О. О. ТЕРАПЕВТИЧНІ МЕТОДИКИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ НАВИЧОК У ДІТЕЙ ІЗ РАС	101
Котяш А. М., Баліка Л. М. НАУКОВІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ	103

«ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ»

Кривичун Д. О., Совик Т. О. СИСТЕМА КОРЕКЦІЙНОЇ РОБОТИ З ФОРМУВАННЯ ЗВУКОВОЇ (ВИМОВНОЇ) СТОРОНИ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗНМ ІІ РІВНЯ ЗАСОБАМИ КАЗКОТЕРАПІЇ	105
Кришук О. О., Пустовіт Г. П. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	108
Крупич В. М., Оксенюк О. В. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ СОЦІАЛЬНОЇ РЕКЛАМНОЇ КАМПАНІЇ	110
Кузнєцов О. А., Пустовіт Г. П. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНО-КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ЕКОНОМІКИ В ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ	113
Кузьмич Г. Б., Малиновська Н. В. ПЕДАГОГІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ІГОР І ВПРАВ У РОЗВИТКУ ГРАФОМОТОРИКИ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	115
Кушнір М. А., Горопах Н. М. ФОРМУВАННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЕМОЦІЙНО-ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ПРИРОДНОГО ДОВКІЛЛЯ	118
Лебедева А. С., Янцур Л. А. НАРОДНІ СВЯТА ТА РОЗВАГИ В ЗАКЛАДІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ЯК ЗАСІБ ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ	121
Лохвич К. І., Петренко І. Ф. ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ ПОНЯТТЯ «ТВОРЧИЙ ПОТЕНЦІАЛ ОСОБИСТОСТІ»	124
Луцюк Ю. Ю., Шадюк О. І. СЕНСОРНИЙ РОЗВИТОК ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ ЗАСОБОМ ДИДАКТИЧНИХ ІГОР	128
Марчук Г. В., Дичківська І. М. ОСОБЛИВОСТІ СЛОВНИКА ДОШКІЛЬНИКІВ З РИНОЛАЛІЄЮ	130
Матковський А. О., Петренко О. Б. ОНОВЛЕННЯ ВИЩОЇ ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ ЗАСОБАМИ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	133
Мельничук С. В., Войтович О. П. ТРЕНІНГОВІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ МЕТОД НАВЧАННЯ ГЕОГРАФІЇ В ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ	136
Мельничук Я. В., Ціпан Т. С. ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ СВІДОМОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ: ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТ	137
Мосницька І. В., Стельмашук Ж. Г. ФОРМУВАННЯ ЕМОЦІЙНОЇ СТІЙКОСТІ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ У ПОЗАКЛАСНІЙ ВИХОВНІЙ РОБОТІ	140
Мосницька Ю. М., Дичківська І. М. РОЗВИТОК СЕНСОРИКИ У ДІТЕЙ СЕРЕДНЬОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ МОНТЕССОРІ-ПЕДАГОГІКИ	142
Нагорна Д. В., Горопах Н. М. ЗАСТОСУВАННЯ ДИДАКТИЧНИХ ІГОР У КОРЕКЦІЇ ЗВУКОВИМОВИ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	145
Ничай В. О., Павелків О. М. ВИВЧЕННЯ РАЦІОНАЛЬНИХ ЧИСЕЛ ЗА МОДЕЛЬНОЮ НАВЧАЛЬНОЮ ПРОГРАМОЮ НУШ	147
Огородник Л. В., Галатюк Ю. М. РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ФІЗИЧНИХ ЗАДАЧ ЯК СКЛАДОВА МЕТОДИКИ ФОРМУВАННЯ ПРЕДМЕТНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ	149
Осніцька Н. О., Мельник В. Й. ВПРОВАДЖЕННЯ ТРЕНІНГОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ РОЗВИТКУ SOFT SKILLS НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ В ЗЗСО	153
Паламар Н. М., Дубич К. П. ВИКЛИКИ ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ «ПЕРЕВЕРНУТОГО НАВЧАННЯ» НА УРОКАХ ІНФОРМАТИКИ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ	156

Перець В. В., Баліка Л. М. ЗМІСТ АНАЛІТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ЕКОНОМІСТІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН	158
Попова Є. А., Гурський В. А. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЛОГОПЕДИЧНОЇ РОБОТИ З ДІТЬМИ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З МОТОРНОЮ АЛАЛІЄЮ	160
Радчук Я. А., Совик Т. О. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ З СИНДРОМОМ ДАУНА У ІНКЛЮЗИВНІЙ ГРУПІ ЗДО	162
Свиридюк Д. Т., Дубич К. П. ІННОВАЦІЙНІ МОДЕЛІ ВИКОРИСТАННЯ ХМАРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТІ	164
Сергійчук В. В., Улюкаєва І. Г. РОЛЬ НАРОДНИХ ІГОР У ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ	166
Скрипнюк А. О., Маліновська Н. В. ВПЛИВ МОБІЛЬНИХ ДОДАТКІВ НА ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЄВИХ НАВИЧОК СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ	170
Тарковська Ю. М., Янцур Л. А. ТРАДИЦІЇ КОЗАЦЬКОЇ ПЕДАГОГІКИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО МЕНТАЛІТЕТУ	172
Уманець С. В., Петренко С. В. ВИКОРИСТАННЯ ГЕНЕРАТИВНОГО ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ДЛЯ ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ	175
Ходорчук А. О., Сілкова Е. О. СУЧАСНІ ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ НАВЧАННЯ МАТЕМАТИЧНОГО В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	177
Чабан Н. В., Тітова Л. О. ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ГЕЙМІФІКАЦІЇ У НАВЧАННІ	179
Чижевська К. В., Шалівська Ю. В. СУЧАСНИЙ СТАН ЦЬКУВАННЯ В ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ.	181
Чугай А. А., Шалівська Ю. В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ЖИТТЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	183
Чумак І. О., Горобаха Н. М. ОСОБЛИВОСТІ ВИЯВЛЕННЯ РІВНЯ СФОРМОВАНOSTІ ГУМАННИХ ПОЧУТТІВ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	185
Шиманська М. І., Горобаха Н. М. ЗАСТОСУВАННЯ ПЕЙЗАЖНИХ КАРТИН УКРАЇНСЬКИХ ХУДОЖНИКІВ В ФОРМУВАННІ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЕМОЦІЙНО-ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ПРИРОДИ	188
Юрим О. І., Косарева Г. М. ФОРМУВАННЯ СЛОВНИКА ДІТЕЙ З МОТОРНОЮ АЛАЛІЄЮ ЯК ВАЖЛИВИЙ НАПРЯМ КОРЕКЦІЙНОЇ РОБОТИ	191
Yakovenko D. O., Bohachyk M. S. THE ROLE OF INTERNET RESOURCES IN THE PROCESS OF LEARNING ENGLISH IN THE SECONDARY SCHOOL	193
Яремчук У. І., Горобаха Н. М. ФОРМУВАННЯ ОСНОВ СВІТОГЛЯДУ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В СЮЖЕТНО-РОЛЬОВИХ ІГРАХ	194
СЕКЦІЯ II. МОЛОДИЙ ПСИХОЛОГ	
Вашенюк А. О., Павелків Р. В. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ПОРТРЕТ СУЧАСНОГО ПІДПРИЄМЦЯ	197
Кудак М. М., Созонюк О. С. ЕМПІРИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ПОДОЛАННЯ МІЖОСОБИСТІСНИХ КОНФЛІКТІВ У ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ	199
Кундеренко І. В. ПСИХОЕМОЦІЙНІ РИЗИКИ СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА У ПРОЦЕСІ НАДАННЯ ПСИХОСОЦІАЛЬНОЇ ПІДТРИМКИ: ВИГОРАННЯ, ВІКАРНА ТРАВМА ТА ВТОРИННА ТРАВМА	202
Паламарчук В. Б., Кулаков Р. С. ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОГО МИСЛЕННЯ МАЙБУТНІХ МАРКЕТОЛОГІВ ЗА ДОПОМОГОЮ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	205

Паламарчук В. В., ПРОФЕСІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ	Кулаков Р. С. СПІЛКУВАННЯ	ПСИХОЛОГІЧНІ СУЧАСНИХ	АСПЕКТИ ФАХІВЦІВ	208
Панащук І. М., Павелків Р. В.	ВПЛИВ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ НА ЕМОЦІЙНЕ ВИГОРАННЯ ПЕДАГОГІВ			210
Редько В., Кулакова Л. М.	ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ СТАНОВЛЕННЯ ОСОБИСТОСТІ ПІДЛІТКА			213
Сидоркевич Д., Павелків Р. В.	СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ЗАГАЛЬНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ФАХІВЦІВ З ФІЗИЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ			216
Трофимчук М. М., Левчук І. Б.	ВИКОРИСТАННЯ КАЗКОТЕРАПІЇ У ДІАГНОСТИЧНІЙ РОБОТІ СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА			218
Янкавс Ю. А., Кулакова Л. М.	КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ СУЧАСНОГО ФАХІВЦЯ З ФІЗКУЛЬТУРИ І СПОРТУ			222
Яремчук І. І., Левчук І. Б.	ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ АРТ- ТЕРАПЕВТИЧНИХ МЕТОДИК В РОБОТІ СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА			224
СЕКЦІЯ ІІІ. МОЛОДИЙ ПРИРОДОДОСЛІДНИК				
Боднарюк І. Л., Крайчук О. В.	ФОРМУВАННЯ ПІДПРИЄМЛИВОСТІ І ФІНАНСОВОЇ ГРАМОТНОСТІ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ У СУЧАСНІЙ ШКОЛІ			227
Бордюк І. Ю., Кривцов В. В.	КЛАСТЕРНА МОДЕЛЬ ПОЛІМЕРНИХ МАТЕРІАЛІВ ДЛЯ 4D ДРУКУ			230
Боровець І. М., Ойцюсь Л. В.	МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ МОРФОЛОГІЧНОГО АНАЛІЗУ І ВИЗНАЧЕННЯ РОСЛИН			232
Головнич А. П., Каськів М. В.	БОРІТЬБА З ТЕЛОГЕНОВИМ ЕФЛЮВІЄМ ПІСЛЯ COVID-19			234
Губерницька Т. В., Ойцюсь Л. В.	СТАН, ПОШИРЕННЯ SOLIDAGO CANADENSIS L. НЕБЕЗПЕЧНОГО ІНВАЗІЙНОГО ВИДУ В РІВНЕНСЬКІЙ ОБЛАСТІ			235
Колінко І. Ю., Сачук Р. М., Велесик Т. А.	ПРОБЛЕМИ ПОВОДЖЕННЯ З НЕПРИДАТНИМИ ВЕТЕРИНАРНИМИ ЛІКАРСЬКИМИ ЗАСОБАМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ЕКОЛОГІЧНО БЕЗПЕЧНОЇ УТИЛІЗАЦІЇ			237
Матвійчук С. О., Кривцов В. В.	СКАНУЮЧА ТУНЕЛЬНА МІКРОСКОПІЯ ПОВЕРХНІ КАРБОНОВИХ НАНОСТРУКТУР, ОТРИМАНИХ МЕТОДОМ ФРАГМЕНТАЦІЇ ПРОЛІТИЧНОГО ГРАФІТУ			239
Матляк А. М., Лисиця А. В.	ВПЛИВ КЛІМАТИЧНИХ ФАКТОРІВ НА ДЕМОГРАФІЮ			241
Момот О., Марциновський В.	ВПЛИВ СТРЕСУ НА ОСНОВНІ ПОКАЗНИКИ ССС УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ			244
Огородник Л. В., Галатюк Ю. М.	МІЖПРЕДМЕТНІ ЗВ'ЯЗКИ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ ТА МАТЕМАТИКИ В НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ			246
Самойл Б. С., Костолович М. І.	РОЗВИТОК АГРОВОЛЬТАЇКИ В УКРАЇНІ: МОЖЛИВОСТІ ТА ВИКЛИКИ			250
Сачук Р. М., Барило Б. С., Барило І. С., Велесик Т. А.	СТАНДАРТИЗАЦІЯ ВІТАМІННО-МІНЕРАЛЬНОГО ПРЕМІКСУ ДЛЯ РИБ: ПРИКЛАД ФОРМУЛИ «СУПЕР КОРОП БУСТ 2 %»			253
Сачук Р. М., Радзиховський М. Л., Дишкант О. В., Кацараба О. А.	ШЛУНКОВО-КИШКОВИЙ СИНДРОМ У ПОРОСЯТИ ЯК НАСЛІДОК ВНУТРІШНЬОЇ ТОКСИКАЦІЇ: ЕНДОЕКОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД			257
Сташук М. О., Мартинюк В. О.	ДО КОНЦЕПЦІЇ МЕЛІОРАТИВНОЇ ПРИРОДНО-АНТРОПОГЕННІ ГЕОЕКОСИСТЕМИ			259

Ткачук Ю. Т., Мельник В. Й. ВПРОВАДЖЕННЯ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ	262
Туринський Д., Сяська І. ХАРАКТЕРИСТИКА ПОПУЛЯЦІЙНОГО СКЛАДУ КОМАХ НЕКРОБІОНТІВ У МІСЦЯХ ОЗЕЛЕНЕННЯ УРБАНІЗОВАНИХ ТЕРИТОРІЙ	264
Шевчук В. В., Бордюк М. А. СТРУКТУРОВАНІСТЬ ТА МЕХАНІЧНІ ПАРАМЕТРИ ДЕНТИНУ	266

СЕКЦІЯ IV. МОЛОДИЙ ІТ-ФАХІВЕЦЬ

Гафич Є. М., Петренко С. В. ЦИФРОВА ОСВІТА ТА ЕДТЕСН: АВТОМАТИЗАЦІЯ ЕЛЕКТРОННОГО ДОКУМЕНТООБІГУ	268
Гуменний Д. С., Шинкарчук Н. В. ВІРТУАЛЬНА РОЗРОБКА ПРОЄКТІВ ІНТЕРНЕТУ РЕЧЕЙ ЗАСОБАМИ CISCO PACKET TRACER	270
Гурик Я. М., Шевцова Н. В. РОЗРОБКА ВЕБРЕСУРСУ ДЛЯ АВТОМАТИЗОВАНОГО СТВОРЕННЯ ТА ПРОВЕДЕННЯ ОПИТУВАНЬ	273
Коротчук А. В., Петренко С. В. СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ НА БАЗІ ПЛАТФОРМИ SALESFORCE	275
Кравчук І. В., Шинкарчук Н. В. МОНІТОРИНГ І УПРАВЛІННЯ СИСТЕМАМИ «РОЗУМНОГО ДОМУ» ЗАСОБАМИ WEBІОРІ	277
Кузьмич Р. І., Кирик Т. А. БЕЗПЕКОВІ МЕХАНІЗМИ У ІНФОРМАЦІЙНІЙ СИСТЕМІ ПІДТРИМКИ ЕЛЕКТРОННОГО ДОКУМЕНТООБІГУ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ	280
Лазарчук М. П., Петренко С. В. Е-ЖУРНАЛ АКАДЕМІЧНОЇ ГРУПИ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ	283
Назарчук Б. Г., Доронін В. О., Мороз І. П. ЗАСТОСУВАННЯ BLUETOOTH-ТЕРМОМЕТР ДЛЯ ТЕХНОЛОГІЙ РОЗУМНОГО ДОМУ ТА В ПРОМИСЛОВОСТІ	286
Осмолович С. С., Бабич С. М. РОЗРОБКА ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ «ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА ПІДТРИМКИ ЕЛЕКТРОННОГО ОБІГУ ДОКУМЕНТІВ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ. КОНТИНГЕНТ СТУДЕНТІВ»	288
Семенюк Р. В., Шевцова Н. В. КРОСПЛАТФОРМНА ГРА НА UNITY 3D З ВИКОРИСТАННЯМ МУЛЬТИПЛЕЄРУ	289
Якимчук І. Ю., Шинкарчук Н. В. МОДЕЛЮВАННЯ СИСТЕМ НА БАЗІ ARDUINO UNO В НАВЧАЛЬНИХ ЦІЛЯХ ЗА ДОПОМОГОЮ TINKERCAD	291
Яковчук В. В., Петренко С. В. ІНФОРМАЦІЙНИЙ WEB-ПОРТАЛ ДЛЯ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ У МІСТІ РІВНЕ	292
Яловенко Л., Крайчук С. О. ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА ДЕКАНАТУ ДЛЯ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ОСВІТНІМ ПРОЦЕСОМ	295
Ярошик В. Ю., Шинкарчук Н. В. ВИКОРИСТАННЯ ПЛАТФОРМИ INITIAL STATE ДЛЯ ВІЗУАЛІЗАЦІЇ ДАНИХ ІНТЕРНЕТУ РЕЧЕЙ У РЕАЛЬНОМУ ЧАСІ	298

СЕКЦІЯ V. МОЛОДИЙ ІСТОРИК, ПОЛІТОЛОГ

Байда І. П., Давидюк Р. П. РЕПАТРІАЦІЯ ЯК СКЛАДНИК ВІЙНИ ТА ПОВОЄННОГО ПЕРІОДУ	300
Байда І. П., Михальчук Р. Ю. ПІДГАЙЦІ – МІСЦЕ ПАМ'ЯТІ ТИСЯЧ ЄВРЕЇВ	303
Байда І. П., Бондар І. В. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ДЖЕРЕЛ ОСОБОВОГО ХАРАКТЕРУ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ШКІЛЬНОЇ ІСТОРІЇ	305
Басюк Н. С., Гуменюк О. В. МІСЦЕ ІСТОРІЇ ПОВСЯКДЕННЯ У СУЧАСНІЙ ІСТОРИЧНІЙ ОСВІТІ	307
Бендюк Л. О., Вернюк Я. С. ДУХОВНИЙ ВСЕСВІТ СЛОВ'ЯН: ІСТОРИЧНІ ТА МІФОЛОГІЧНІ КОРЕНІ	309
Борис О. О., Михальчук Р. Ю. СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ	312

НАВЧАННЯ ПРИ ВИВЧЕННІ ШКІЛЬНОГО КУРСУ ІСТОРІЇ

Боярин О., Невинна Г. ОСВІТНЬО-НАУКОВЕ СПІВРОБІТНИЦТВО УКРАЇНИ ТА ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ

314

Вознюк М. А., Карпукіна Т. О. АВАРІЯ НА ЧОРНОБИЛЬСЬКІЙ АТОМНІЙ ЕЛЕКТРОСТАНЦІЇ 26 КВІТНЯ 1986Р.: ПРИЧИНИ, НАСЛІДКИ ТА МАСШТАБИ. (СУЧАСНИЙ ПОГЛЯД)

317

Гнип В. Т., Михальчук Р. Ю. СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНІ ПЕРЕДУМОВИ УГОРСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ 1956 РОКУ

325

Григорук В. О., Герасимчук Т. Ф. СТІЙКІСТЬ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УМОВАХ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ

331

Дацюк І. В., Мартинчук І. І. МОЛОДІЖНІ СПОРТИВНІ РУХИ В ІТАЛІЇ ТА НІМЕЧЧИНІ У 1930-Х РОКАХ

333

Доценко Ю. С., Тітова Л. О. СТИМУЛЮВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ ШКОЛЯРІВ ЗА ДОПОМОГОЮ РОЗВИВАЛЬНИХ ІГОР

335

Дубінецька В. В., Михальчук Р. Ю. ПЕРЕДУМОВИ ФОРМУВАННЯ ТА ЗАНЕПАДУ КОЛОНІАЛЬНОЇ СИСТЕМИ

337

Євтух Ю. І., Михальчук Р. Ю. ПІЗНАВАЛЬНІ МОЖЛИВОСТІ ШКОЛЯРІВ У МЕТОДИЦІ НАВЧАННЯ ІСТОРІЇ

340

Захаревич А. П., Михальчук Р. Ю. СЕЛО ВОВЧАК – ВАЖЛИВИЙ ЦЕНТР УПА-«ПІВНІЧ»

342

Льчук О. П., Токар І. В. ХАРАКТЕРНА ОСОБЛИВОСТІ ОРНАМЕНТУ ТРАДИЦІЙНОГО РЕМІЗНОГО ТКАЦТВА ЗАХІДНОГО ПОЛІССЯ

345

Кучер М. В., Карпукіна Т. О. ОСНОВНІ ЕТАПИ СТАНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ПРАВОСЛОВ'Я

348

Латко А. С., Михальчук Р. Ю. СУТНІСТЬ ДЕГУМАНІЗАЦІЇ ТА ДЕПЕРСОНІФІКАЦІЇ ЖЕРТВ ГОЛОКОСТУ

353

Лесковець Д. В., Ворон О. П. ЕВОЛЮЦІЯ ТЕОРІЇ СПРАВЕДЛИВОЇ ВІЙНИ

357

Лівар В. В., Михальчук Р. Ю. ВНУТРІШНЯ ПОЛІТИКА ЄЛИЗАВЕТИ І ТА ІЇ ВПЛИВ НА СТАБІЛІЗАЦІЮ ДЕРЖАВИ

360

Мельник В. В., Логвинчук І. А., Карпукіна Т. О. КАРПАТСЬКА УКРАЇНА 1938-1939: ЧОМУ ДЕРЖАВА НЕ СТАЛА РЕАЛЬНІСТЮ?

362

Мережа Д. А., Михальчук Р. Ю. ПРОБЛЕМАТИКА ДОСЛІДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКО-ПОЛЬСЬКИХ ВІДНОСИН НА ПРИКЛАДІ ПІДКАМІНСЬКОЇ ТРАГЕДІЇ

369

Мережа Д. А., Бондар І. В. МІКРОІСТОРІЯ ЯК ЗАСІБ ВИВЧЕННЯ ШКІЛЬНОГО КРАЄЗНАВСТВА (НА ПРИКЛАДІ ДОСЛІДЖЕННЯ СПОРУДИ БРОДІВСЬКОГО ПЕДАГОГІЧНОГО КОЛЕДЖУ)

372

Миронюк А. В., Шеретюк В. М. ЧИ ІСНУВАЛИ СУЛТАНШІ УКРАЇНСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ, ОКРІМ РОКСОЛАНИ?

374

Муляр О. Ю., Герасимчук Т. Ф. ОСНОВНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ГІБРИДНИХ РЕЖИМІВ

378

Наріян І. А., Михальчук Р. Ю. ГЕНОЦИДИ ХХ СТ. ТА ЇХ НИЩІВНИЙ ВПЛИВ НА РОЗВИТОК ЛЮДСТВА

379

Науменко О. О., Карпукіна Т. О. ПРОТИРІЧЧЯ У ПИТАННЯХ БЕЗПЕКИ ТА ОБОРОНИ МІЖ ЄВРОПЕЙСЬКИМ СОЮЗОМ, ПІВНІЧНОАТЛАНТИЧНИМ АЛЬЯНСОМ ТА ОРГАНІЗАЦІЄЮ З БЕЗПЕКИ СПІВРОБІТНИЦТВА В ЄВРОПІ

382

Олексійчук І. М., Валух Л. І. ОСНОВНІ ЗАСОБИ ТА КАНАЛИ ПОЛІТИЧНОЇ РЕКЛАМИ ПІД ЧАС ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ ВИБОРІВ 2019 РОКУ В УКРАЇНІ

389

Пашко М. П., Михальчук Р. Ю. ТОПОНІМІКА СЕЛА ХИНОЧІ В РОЗПОВІДЯХ СТАРОЖИЛІВ

392

Порубенська В. О., Валюх Л. І. ГЕНДЕРНЕ КВОТУВАННЯ: СВІТОВИЙ ДОСВІД ТА ВПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ	394
Рабчевський Д. М., Ворон О. П. РЕЛІГІЙНІ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗМІЦНЕННЯ ОКУПАЦІЙНОЇ ВЛАДИ НА СХОДІ УКРАЇНИ	398
Ревко Р. М., Десятничук І. О. ВИКОРИСТАННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ЗАСОБІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІСТОРІЇ У СТАРШІЙ ШКОЛІ	401
Савош Ю. О., Михальчук Р. Ю. РЕЛІГІЙНІ ПАМ'ЯТКИ М. ЛЮБОМЛЬ	404
Селезень М. В., Добровичська В. А. МЕТОДИКА РОБОТИ З УСНИМИ ДЖЕРЕЛАМИ В ГУРТКАХ МАЛОЇ АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНИ	406
Ситік А. І., Михальчук Р. Ю. ЄВРЕЙСЬКА ГРОМАДА ТА ГОЛОКОСТ У МІСТІ ДУБНО	409
Тарасюк Д. В., Десятничук І. О., Михальчук Р. Ю. ДІЯЛЬНІСТЬ ЖІНОК В УПРАВЛІННІ СПЕЦІАЛЬНИХ ОПЕРАЦІЙ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ	412
Твердун А. В., Ворон О. П. ВИВЧЕННЯ РОЛІ МОНАРХІВ ДИНАСТІЇ ПЛАНТАГЕНЕТІВ У ФОРМУВАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ ДЕРЖАВИ В КОНТЕКСТІ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ	415
Ткачук М. В., Ворон О. П. ФОРМАЦІЙНА ВІЙНА У ПЕРІОД «ХОЛОДНОЇ ВІЙНИ» ЯК УМОВА ФОРМУВАННЯ МЕДІАГРАМОТНОСТІ НА УРОКАХ ІСТОРІЇ В СТАРШІЙ ШКОЛІ	418
Філіппов Н. О., Михальчук Р. Ю. ПАМ'ЯТЬ ПРО БАБИН ЯР, ЯК СИМВОЛ ГОЛОКОСТУ В УКРАЇНІ	421
Хома М. Ю., Михальчук Р. Ю. ГЕНОЦИД ВІРМЕН ЯК ЗЛОЧИН ПРОТИ ЛЮДСТВА	423
Чубай Д., Герасимчук Т. Ф. ЦИФРОВІ ІНСТРУМЕНТИ В ПОЛІТИЧНІЙ РЕКЛАМІ	426
Ярмолук О. О., Візітів Ю. М. ПРОБЛЕМА ПРИСУТНОСТІ НАЦІОНАЛЬНИХ МЕНШИН НА СТОРІНКАХ ШКІЛЬНИХ ПІДРУЧНИКІВ З ІСТОРІЇ УКРАЇНИ	428
СЕКЦІЯ VI. МОЛОДИЙ ФІЛОЛОГ	
Волянчук Г. М., Ясногурська Л. М. КОНЦЕПТОСФЕРА WEATHER В АНГЛІЙСЬКІЙ ЛІНГВОКУЛЬТУРІ	430
Мацюк О. В., Орел І. І. ПЕРЕКЛАДАЦЬКИЙ АСПЕКТ НІМЕЦЬКИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ З КУЛІНАРНИМ КОМПОНЕНТОМ (НА МАТЕРІАЛІ СУЧАСНИХ НІМЕЦЬКИХ ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТІВ)	433
Мічуда Н. М., Мороз Л. В. МЕТАФОРИЧНА РЕАЛІЗАЦІЯ ОБРАЗНО-ЦІННІСНОГО СКЛАДНИКА КОНЦЕПТУ «EDUCATION» В АНГЛОМОВНІЙ ПУБЛІЦИСТИЦІ	435
Савчук Р. О., Антончук О. М. ДОСЛІДНИЦЬКИЙ ПРОЄКТ У НАВЧАННІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ СТАРШОКЛАСНИКІВ	438
Климук В. В., Мороз Л. В. СТРУКТУРНА ОРГАНІЗАЦІЯ КОНЦЕПТУ POWER У СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	440
СЕКЦІЯ VII. МОЛОДИЙ ЕКОНОМІСТ, МАРКЕТОЛОГ	
Бенчук С. О., Якубовська Н. В. АСПЕКТИ КОНКУРЕНЦІЇ В ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ЦЕМЕНТНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ	444
Волошин А. І., Хомич С. В. ОГЛЯД РИНКУ CRM-СИСТЕМ В УКРАЇНІ: СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ	445
Гарбар С. П., Панюк Т. П. РОЗВИТОК ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	448
Сидорчук І. А., Заглинська Л. В. КОНКУРЕНЦІЯ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ	451
Кохно Ю. О., Пляшко О. С. ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У	453

ПРОГНОЗУВАННІ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ПІДПРИЄМСТВА Лукомська О. І. ВПЛИВ ВІЙНИ НА ТРАНСФОРМАЦІЮ УКРАЇНСЬКОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА	455
Подлюзюк В. С., Паламарчук О. С. РОЛЬ МАРКЕТИНГОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ У ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	458
Созонюк В. М., Хомич С. В. ІНТЕЛЕКТУАЛЬНІ ТЕХНОЛОГІЇ В КРЕАТИВНІЙ ЕКОНОМІЦІ	460
Фрадинський О. А., Досенко Є. Р. КРЕДИТНИЙ РИНОК УКРАЇНИ ЗА УМОВ ВОЄННОГО СТАНУ	464
Шкода О. В., Паламарчук О. С. РЕФОРМУВАННЯ МОНЕТАРНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ: ПОГЛЯД НА ЄВРОПЕЙСЬКІ ПРАКТИКИ	466
Яковенко Р. О., Панюк Т. П. ХАРАКТЕРИСТИКА ІНТЕРНЕТ-МАРКЕТИНГУ ВЕЛИКИХ ПІДПРИЄМСТВ ТА ЙОГО ЗВ'ЯЗОК З КРЕАТИВНОЮ ЕКОНОМІКОЮ	468
СЕКЦІЯ VIII. МОЛОДИЙ МИСТЕЦТВОЗНАВЕЦЬ	
Гринбокий Б. Л., Власюк О. П. ФІЛОСОФІЯ КАТЕГОРІЇ ВОГНЮ В КОНТЕКСТІ КУЛЬТУРНИХ ТА СОЦІАЛЬНИХ ЗМІН	471
Казначєєва Л. М., Хворостянук І. В. ХРОНІКИ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ В МИСТЕЦЬКИХ ПРАКТИКАХ	474
Лобур О. О., Дзюбишина Н. Б. ФУНКЦІЇ МУЗЕЮ ЯК КУЛЬТУРНОГО ФЕНОМЕНУ	477
Парамонова В. А., Локшук І. М. СИМВОЛІЧНІ КОДИ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА У СВІТОВОМУ КОНТЕКСТІ: ВІД ТРАДИЦІЇ ДО СУЧАСНИХ КУЛЬТУРНИХ ПРАКТИК	480